

egentlig talt slet ikke dyrt. Det er i Virkeligheden Ingeniørkorpset der bygger billigst af alle, vore offentlige Autoriteter. Jeg vil derfor ikke tillægge hverken Ingeniørkorpset eller Krigsministeriet noget Ansvar for, at Planen her er naaet op til saa store Summer. Jeg forstaaer meget godt, hvorledes de ere komne til Stede, men jeg vil anmode om, at man i det Udvalg, der skal behandle Sagen, tillægger denne Side af Sagen al den Betydning, den kan gøre Krav paa. Det er meget store Summer, der er Tale om, saa det vilde være ønskeligt, om man kunde reducere det noget, hvilket, efter min Mening godt kan gøres.

Sagen er for mig magtpaaliggende, og det forekommer mig, at det, vi først og fremmest maa søge at fremme, er Anlægget af et nyt Garnisonssygehus, saa at vi, som jeg begyndte med at sige, ikke paalægge Landets Sønner, samtidigt med at de aftjene deres Værnepligt, det Ubehag og den Ulykke, som det undertiden kan være, at blive indlagt paa et Sygehus, hvor der kan blive paaført dem Smitte og andet, som efter Sandsynlighed kunde være undgaaet.

Hørdum: Naar jeg ønsker at gøre nogle faa Bemærkninger om det foreliggende Forslag, er det fordi jeg lige som den sidste ærede Taler har Sympati for denne Sag. Der er ifølge de fremlagte Motiver mange Grunde, hvorfor man maa ønske et saadant Sygehus, og der er ligeledes fra den ærede Krigsminister fremkommet Udtalelser, som man ikke kan lade være at lægge Mærke til. Ihvorvel vi Socialdemokrater ikke se med Velvilje paa hele vor nuværende militære Ordning og derfor heller ikke se med Velvilje paa de flydende og løbende Udgifter, som nødvendigvis følge af vor militære Ordning, skal jeg dog her erklære, at jeg med Hensyn til dette Forslag lige saa vel som andre, der have udtalt sig om det her i Salen, er stemt for at støtte det af bedste Evne. Noget andet bliver det, om vi ere stemte for at bevilge netop de Summer, der ere stipulerede paa selve Forslaget. Jeg skal ikke indlade mig paa at udtale nogen bestemt Mening om, hvorvidt Planen er for dyr eller ikke, men det forekommer mig ganske vist, som ogsaa den ærede sidste Taler bemærkede, at det hele er overordentlig dyrt anslaaet. Efter hvad man hører rundt omkring, hvor der er bygget Hospitaler, er det der sket betydelig billigere, ja endogsaa op til et Par Tusinde

Kroner billigere pr. Seng. Jeg indrømmer, som ogsaa den sidste ærede Taler udtalte, at det kan være dyrere at bygge her i Kjøbenhavn, men at det skulde være i den Grad dyrere, som det er kalkuleret til i Forslaget, forekommer mig dog temmelig urimeligt og maa sikkert forbavse enhver. Jeg skal, som sagt, ikke indlade mig videre derpaa, idet jeg gaar ud fra, at det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, nøje vil sætte sig ind i disse Forhold og tage alt fornødent Hensyn til, at Arbejdet bliver udført saa billigt og dog saa godt og saa praktisk som muligt. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Sagen. Det er min Mening, at vi ikke, selv om det gælder Militæret, bør have daarlige eller slette Hospitaler, hvor Landets Børn kunne komme hen og risikere, i Stedet for at blive raske, at blive endnu mere syge og tilmed befængte med ny Sygdomme. Saa længe vi have Militær og have det under den nuværende Form, er det nødvendigt, at der er tidssvarende, gode og sunde Hospitaler for det.

N. I. Jensen: Jeg finder Anledning til at gøre en ganske kort Bemærkning. Der er jo fra forskellige Sider udtalt Tilslutning til, at man skal arbejde hen til saa hurtigt som muligt at faa dette Forhold ordnet paa en tidssvarende Maade; men der er tillige faldet Udtalelser, som pege hen paa de Vanskeligheder, der i forskellige Retninger ere forbundne med at faa dette store Anliggende ordnet. Der er den pengelige Side af Sagen, der er Spørgsmaalet om Beliggenheden, og der er det Spørgsmaal, som kom frem fra det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen), om vi skulle anlægge Planen for de forskellige Hospitaler saaledes, at de blive anbragte paa eet Sted, eller vi skulle have dem paa forskellige Steder. Det er saaledes klart, at der er mange forskellige Spørgsmaal, som skulle grundig overvejes, og om hvilke der skal forhandles, inden vi kunne faa begyndt paa denne Sag. Skulde det da vise sig, at vi ikke kunne faa begyndt paa den i denne Samling, maa virkelig Ansvarret derfor ligge hos Ministeriet, som i — jeg kan gerne sige — utilbørlig Grad har tilsidesat denne Sag og ladet den ligge upaataalt i saa mange Aar, skønt Ministeriet frem for nogen har været klart over, at Forholdene vare i den Grad miserable, navnlig for Epidemihospitalets Vedkommende, at en Forbedring absolut burde have været forsøgt.